

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

19 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte: Ursache Petru,

judcători: Toma Nadejda și Timofti Vladimir,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de inculpata Zanoga Marina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 februarie 2017, în cauza penală privind-o pe

Zanoga Marina XXXX, născută la XXXXXX, originară și domiciliată în or. XXXXXX, str. XXXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 12.02.2014 – 16.03.2016;

Instanța de apel: 27.04.2016 – 15.02.2017;

Instanța de recurs: 19.05.2017 – 19.07.2017;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia din 16 martie 2016, inculpata Zanoga Marina a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, fiind condamnată pentru fapta săvârșită cu pedeapsă de 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis pentru femei.

Prin încheierea Judecătoriei Drochia din 16 martie 2016, s-a dispus a include în dispozitivul sentinței din 16 martie 2016 după alineatul 4, alineatul cu conținutul: "acțiunea civilă înaintată de Zanoga Valentina în partea prejudiciului material urmează a fi admis, însă asupra cuantumului de lăsat pentru soluționare în procedură civilă. Se încasează din contul lui Zanoga Marina în beneficiul lui Zanoga Valentina prejudiciului moral în sumă de 80000 (optzeci mii) lei".

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că Zanoga Marina la 27 octombrie 2013 pe la orele 18:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în timp ce se afla la domiciliul comun al ei și soțului Zanoga Eugen, născut la XXXXXX, situat în or. XXXXX, str. XXXXXXX nr. XX, în urma unei cerți apărute între ea și soț, din motiv de răzbunare pentru maltratările pe care le primea anterior din partea soțului, a luat cuțitul de pe masă, l-a ajuns pe soțul Zanoga Eugen din urmă în stradă la aproximativ 60 m de la gospodăria lor și i-a aplicat

3 lovituri în regiunea cutiei toracice și în umăr, cauzându-i leziuni corporale grave periculoase pentru viață sub formă de plăgi tăiate înțepate a cutiei toracice pe stânga, cu lezarea miocardului, peretelui anterior a ventriculului stâng și pulmonului stâng, care s-au complicat cu tamponada pericardului și scurgeri de sânge intratoracal pe stânga, care au provocat decesul victimei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpata Zanoga Marina, solicitând admiterea apelului, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea cerințelor apelanta a invocat:

- nu este de acord cu concluzia instanței de judecată prin care a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii incriminate, deoarece a acționat în stare de legitimă apărare;

- sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri;

- instanța de fond a ignorat prevederile legale, greșit a apreciat probele pe cauză, pronunțând în privința sa o hotărâre de condamnare care contravine atât circumstanțelor de fapt ale cauzei, cât și normelor legii procesual penale;

- toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile Codului de procedură penală se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului;

- recunoașterea de către învinuit a vinei sale ca și oricare altă probă necesită să fie supusă unui control multilateral și poate fi pusă în baza sentinței de condamnare, dacă ea a fost confirmată prin alte probe;

- în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată ea a declarat precum că o perioadă îndelungată de timp a fost permanent agresată de decedatul Zanoga Eugen, care sistematic a maltratat-o. El făcea abuz de băuturi spirtoase și fiind în stare de ebrietate a agresat-o fizic, aplica în privința ei violență fizică, o amenința pe ea și copiii ei cu aplicarea de violență fizică, ei având frică de el, fapte ce se confirmă prin informația eliberată de Inspectoratul de poliție Drochia;

- la data de 27 octombrie 2013 a avut loc un conflict cu soțul, în timpul căruia ultimul s-a exprimat în adresa ei cu cuvinte necenzurate, înjositoare, ulterior ea fiind maltrată de soț. Într-un moment soțul ei a luat-o pe fiica Valeria și au ieșit din casă spunând că o să le arate. Ea temându-se de soț și pentru copil în privința cărui el putea să aplice violență fizică, a luat cuțitul, l-a ajuns pe el și l-a lovit cu cuțitul cu gândul de a se apăra pe ea și copilul;

- în cadrul examinării cauzei penale a fost dispusă efectuarea expertizei psihologice legale. Conform concluziei expertului acțiunile cet. Zanoga Marina au fost urmare a acțiunilor violente din partea lui Zanoga Eugen;

- instanța de fond nu a examinat cauza sub pretextul că fapta a fost săvârșită de ea în stare de responsabilitate redusă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 februarie 2017, a fost admis apelul din alte motive decât cele invocate, cu casarea parțială în latura civilă a sentinței, casată total încheierea din 16 martie 2016 cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului prevăzut pentru prima instanță după cum urmează.

A fost încasat de la Zanoga Marina în beneficiul succesorului părții vătămate Zanoga Valentina prejudiciul moral în sumă de 80000 lei.

A fost admisă în principiu acțiunea civilă înaintată de Zanoga Valentina în partea prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului acestuia să se expună instanța de judecată în ordine civilă.

În rest au fost menținute dispozițiile sentinței instanței de fond.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că vinovăția inculpatei se confirmă prin următoarele probe:

Volumul I:

- ordonanța de începere a urmăririi penale din 27 octombrie 2013 conform componenței de infracțiune prevăzute de art. 151 alin. (4), art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal (f. d. 1);

- raport-denunț, întocmit de ofițerul de urmărire penală al IP Drochia S. Gajiu (f. d. 5);

- comunicare telefonică nr. 4323 din 27 octombrie 2013, adresată IP Drochia potrivit căreia „pe str. XXXXXX nr. X se afla o persoană cu plagă tăiată în regiunea pieptului” (f. d. 8);

- procese-verbale de cercetare la fața locului din 27 octombrie 2013 și planșa fotografică (f. d. 13 - 23);

- ordonanța și proces-verbal de ridicare din 30 octombrie 2013 (f. d. 31 - 32);

- certificat de căsătorie dintre Zanoga Eugeniu și Colesnic Marina (f. d. 42);

- ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 20 noiembrie 2013 (f. d. 43);

- ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 20 noiembrie 2013 (f. d. 45);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 20 noiembrie 2013 și planșa fotografică, prin care au fost examinate hainele în care a fost îmbrăcat Zanoga Eugeniu (f. d. 46 - 48);

- ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 20 noiembrie 2013 (f. d. 52);

- proces-verbal din 20 noiembrie 2013 de examinare a obiectului și planșa fotografică (f. d. 53 - 54);

- ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 19 noiembrie 2013 și proces verbal de examinare a obiectului din 19 noiembrie 2013 și planșa fotografică (f. d. 55 - 58);

- cererea de la Zanoga Valentina, prin care solicită de a fi recunoscută în calitate de succesori al părții vătămate (f. d. 60);

- cererea și ordonanța de recunoaștere în calitate de parte civilă a cet. Zanoga Valentina, cu indicarea prejudiciului în mărime de 150 000 lei (f. d. 65-66);

- rezultatele testării cu alcooltester-ul Drager a cet. Zanoga Marina, s-a stabilit că în aerul expirat se conținea alcool în cantitate de 0,30 mg/l (f. d. 68);

- extras de la cercetarea cadavrului lui Zanoga Eugeniu, concluziile expertului (f. d. 71);

- proces-verbal din 28 octombrie 2013 de examinare a cadavrului lui Zanoga Eugeniu și planșa fotografică (f. d. 72 - 77);

- raport de expertiză medico-legală nr. 106 din 28 octombrie 2013, a cadavrului Zanoga Eugeniu și anexa nr. 1 (f. d. 81 - 84);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 344 din 29 octombrie 2013, în privința cet. Zanoga Marina (f. d. 90);
- raport de expertiză medico-legală biologică nr. 1332 din 20 noiembrie 2013 fiind expertizate hainele victimei Zanoga Eugeniu (f. d. 106 - 110);
- raport de expertiză medico-legal nr. 1333 din 20 noiembrie 2013, au fost expertizate hainele inculpatei Zanoga Marina (f. d. 113 - 115);
- raport de expertiză medico-legal nr. 1334 din 20 noiembrie 2013, a fost supuse expertizei un cuțit (f. d. 118 - 121);
- proces-verbal de verificare a declarațiilor date de învinuita Zanoga Marina din 19 noiembrie 2013, cu participarea avocatului Covdii Alexandru și a expertului legist Balea Valeriu (f. d. 139 - 142);
- act de expertiză psihiatrică nr. 39 a-2014 din 27 ianuarie 2013, efectuată în condiții de ambulator în privința cet. Zanoga Marina (f. d. 144 - 145);
- date personale despre Zanoga Marina: extras din registrul de Stat al populației; copia buletinului de identitate; revendicarea potrivit căreia inculpata Zanoga Marina anterior nu a fost judecată; certificat că nu se afla la evidența medicului narcolog și psiholog; caracteristică pozitivă (f. d. 157 - 161);
- proces-verbal de prezentare învinuitului a materialelor de urmărire penală și demersul apărătorului de reîncadrare a acțiunilor, care a fost respins prin ordonanța din 10 februarie 2014 (f. d. 207 - 208);

Volumul II:

- acțiunea civilă înaintată de Zanoga Valentina cu indicarea pretențiilor de ordin material în sumă de 30456 lei și prejudiciul moral în mărime de 120 000 lei, cu anexele la aceasta (f. d. 18 - 38);
- declarațiile succesoriului legal al părții vătămate Zanoga Valentina date în ședința de judecată la data de 09 aprilie 2014 (f. d. 88 - 93);
- declarațiile martorului Zanoga Serghei date în ședința de judecată la data de 02 iulie 2014 (f. d. 96 - 97);
- declarațiile martorului Zanoga Alexnadr date în ședința de judecată la data de 02 iunie 2014 (f. d. 98 - 100);
- declarațiile martorului Avasiloase Marin date în ședința de judecată la data de 09 iulie 2014 (f. d. 101 - 103);
- declarațiile martorului Avasiloae Alexandru date în ședința de judecată la data de 09 iulie 2014 (f. d. 104 - 106);
- declarațiile martorului Aramă Iurii date în ședința de judecată la data de 09 iulie 2014 (f. d. 107);
- declarațiile martorului Panciuc Liliana date în ședința de judecată la data de 13 octombrie 2014 (f. d. 108 - 113);
- raport de expertiză psihologică nr. 1705 din 10 noiembrie 2015, potrivit căreia „la momentul comiterii infracțiunii Zanoga Marina nu se afla în stare de afect fiziologic. Dereglarea emoțională a comportamentului expertizatei Zanoga Marina care a avut loc la data de 27 octombrie 2013 se califică ca o reacție afectivă, care nu a atins nivelul afectului fiziologic din motivul că expertizata reflectă cu exactitate evenimentele ce au avut loc până la comiterea infracțiunii și după, păstrarea fragmentară a comportamentului voluntar, lipsa semnelor expresive a epuizării fizice. Starea de furie a expertizatei a fost provocată de pătimit.” (f. d. 201 - 204).

Instanța de apel a menționat că, judecând cauza penală instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatei în faptele incriminate și făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor inculpatei în baza art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal – violență în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat decesul victimei.

Totodată, instanța de apel a reținut că, soluția instanței corect s-a bazat pe declarațiile inculpatei, a succesului legal al părții vătămate Zanoga Valentina, martorilor Cionac Ludmila, Panciuc Liliana, Zanoga Serghei, Zanoga Alexandru, Avasiloae Marin, Avasiloae Alexandru, Aramă Iurii, pe probele scrise ale cauzei penale și cercetate în ședința instanței de fond și instanța de apel.

Instanța de apel a mai menționat că, instanța de fond la stabilirea pedepsei a ținut cont de prevederile art. 61 Cod penal conform căruia, ”pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane”.

La acest capitol, instanța de apel a indicat că în calitate de măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea pe viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

La fel, instanța a ținut cont și de prevederile art. 75 Cod penal, conform căruia, instanța de judecată îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestuia.

Astfel, instanța de apel a mai reținut că, Zanoga Marina are la întreținere doi copii unul dintre care are grad de invaliditate, la locul de trai se caracterizează pozitiv (f. d. 161, vol. I), la medicul narcolog și psihiatru nu se află la evidență (f. d. 160, vol. I), anterior nu a fost condamnată (f. d. 159, vol. I).

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, pedeapsa stabilită inculpatei în temeiul art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal (în redacția Legii nr.167 din 09 iulie 2010, în vigoare din 03 septembrie 2010) sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, este echitabilă faptelor infracționale săvârșite de aceasta, este în corespundere cu împrejurările cauzei, normelor legale și care va duce la atingerea scopului pedepsei penale, totodată fiind respectate criteriile de individualizare a pedepsei.

La acest capitol, instanța de apel a indicat că, practica judiciară demonstrează că pedeapsa prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit, iar o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficient nici pentru corectarea infractorului nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Mai mult ca atât, legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului – acesta este unul din principiile aplicării Codului penal.

Astfel, argumentele inculpatei referitor la aplicarea eronată a pedepsei penale sub formă de închisoare pe termenul indicat pe care o consideră prea aspră, nu au putut fi reținute de către instanța de apel, astfel reieșind din materialele cauzei și circumstanțele stabilite pe caz, careva circumstanțe care permite aplicarea unei pedepse mai blânde nu s-au constatat, iar motivul invocat că îi sunt aplicabile prevederile art. 23¹ Cod penal, instanța de apel l-a respins, or, la Zanova Marina, conform raportului de expertiză nr. 1705 din 20 noiembrie 2015, a fost constatată dereglare emoțională, care se califică ca o reacție afectivă și nu responsabilitate redusă.

Totodată, deși instanța a reținut ca circumstanță atenuantă căința sinceră, instanța de apel a menționat că, circumstanța atenuantă nu poate fi reținută, or, inculpata nu s-a căit de cele comise, ea, nerecunoscând vina de comiterea infracțiunii.

La caz, instanța de apel a considerat necesar de a casa sentința în latura civilă, or, instanța de fond neîntemeiat prin încheiere a înlăturat omisiunea din sentință admitând în principiu acțiunea civilă în partea prejudiciului material și încasând prejudiciul moral, aceasta neputând fi catalogată ca o omisiune și nu se înlătură prin încheiere de omisiune. Instanța de apel a menționat că, prin admiterea acțiunii civile nu se înrăutățește situația inculpatei în propriul apel, or, instanța în sentință a motivat admiterea acesteia.

Instanța de apel nu a putut reține nici solicitarea inculpatei de a fi achitată, din motiv că a acționat în stare de legitimă apărare, or, este în stare de legitimă apărare persoana care săvârșește fapta pentru a respinge un atac direct, imediat, material și real, îndreptat împotriva sa, a altei persoane sau împotriva unui interes public și care pune în pericol grav, persoana sau drepturile celui atacat ori interesul public.

Prin atac direct se înțeleg acțiunile îndreptate nemijlocit asupra valorilor ocrotite de lege. Atacul nu este direct în cazul în care între agresor și victimă se află un obstacol material (poartă închisă, zid, ușă), sau o distanță mai mare în spațiu.

Reieșind din materialele cauzei, precum și din declarațiile inculpatei, și la fel potrivit celor indicate și în apel, ultima la 27 octombrie 2013 pe la orele 18:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în timp ce se afla la domiciliul comun al ei și soțului Zanova Eugen, născut la 13 iunie 1976, situat în or. XXXXXX, str. XXXXXXXX, nr. XX, în urma unei certii apărute între ea și soț, din motiv de răzbunare pentru maltratările pe care le primea anterior din partea soțului, a luat cuțitul de pe masă, l-a ajuns pe soțul Zanova Eugen din urmă în stradă la aproximativ 60 m de la gospodăria lor și i-a aplicat 3 lovituri în regiunea cutiei

toracice și în umăr, astfel, nefiind stabilită existența a careva atac direct îndreptat împotriva sa sau copiilor săi, circumstanțe care exclud în acțiunile inculpatei elementele acționării acesteia în stare de legitimă apărare sau afect.

6. Împotriva deciziei instanței de apel la 12 aprilie 2017, în termen, declară recurs ordinar inculpata Zanoga Marina.

În motivarea recursului, neinvocând nici un temei de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- instanțele ierarhic inferioare au emis soluții ce contravin circumstanțelor de fapt ale cauzei;

- în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată ea a declarat precum că o perioadă îndelungată de timp a fost permanent agresată de decedatul Zanoga Eugen, care sistematic a maltratat-o. El făcea abuz de băuturi spirtoase și fiind în stare de ebrietate a agresat-o fizic, aplica în privința ei violență fizică, o amenința pe ea și copiii ei cu aplicarea de violență fizică, ei având frică de el, fapte ce se confirmă prin informația eliberată de Inspectoratul de poliție Drochia;

- în ziua când a avut loc incidentul a fost maltrată și înjosită de către soțul său, temându-se de faptul că soțul său va aplica violență fizică față de copil, l-a ajuns din urmă și i-a aplicat lovituri cu cuțitul;

- conform concluziei expertului, acțiunile sale au fost ca urmare a acțiunilor violente din partea lui Zanoga Eugen, astfel ea a acționat în stare de legitimă apărare;

- instanța nu a examinat cauza sub pretextul că fapta a fost săvârșită în stare de responsabilitate redusă.

7. Procurorul prin referința depusă a solicitat declararea inadmisibilității recursului pe motiv, că recurentul nu a invocat nici-un temei de drept prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Din textul recursului Colegiul penal constată, că inculpata Zanoga Marina în recursul ordinar ca temei invocă pct. 6) și 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Conform alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel în cazul, când: *pct. 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; pct. 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Colegiul lărgit menționează, că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal constată că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal consideră, că argumentele aduse de recurentă în susținerea solicitărilor sale, au constituit obiect de examinare în instanța de apel, și asupra acestora instanța s-a expus în mod întemeiat așa cum este indicat în pct. 5 al prezentei decizii, dând o apreciere probelor conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ajungând la o concluzie corectă privind calificarea infracțiunilor săvârșite de către Zanova Marina în baza art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, stabilind corect existența în acțiunile inculpatei a elementelor constitutive ale infracțiunii în baza căreia a fost condamnată, concluzii pe care instanța de recurs și le însușește, considerând că nu este necesară repetarea acestora.

Mai mult decât atât, Colegiul consideră necesar a menționa, că potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de

prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Astfel, Colegiul penal atestă, că la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar temeiurile invocate de către recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de inculpata Zanova Marina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 februarie 2017, în cauza penală privind-o pe **Zanova Marina XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **17 august 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir